

Катерина Вілок

—

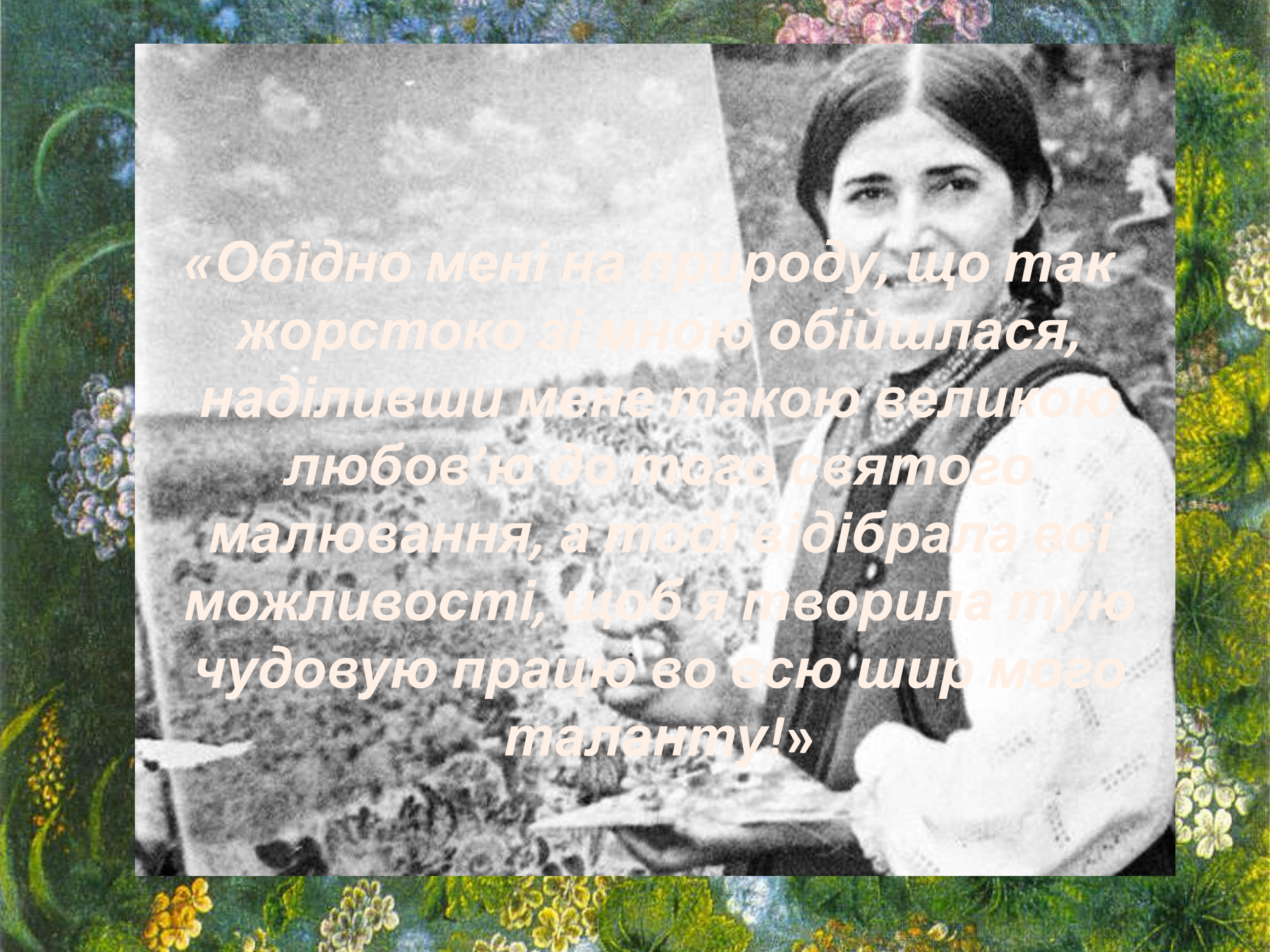
майстер

народного

декоративного

живопису

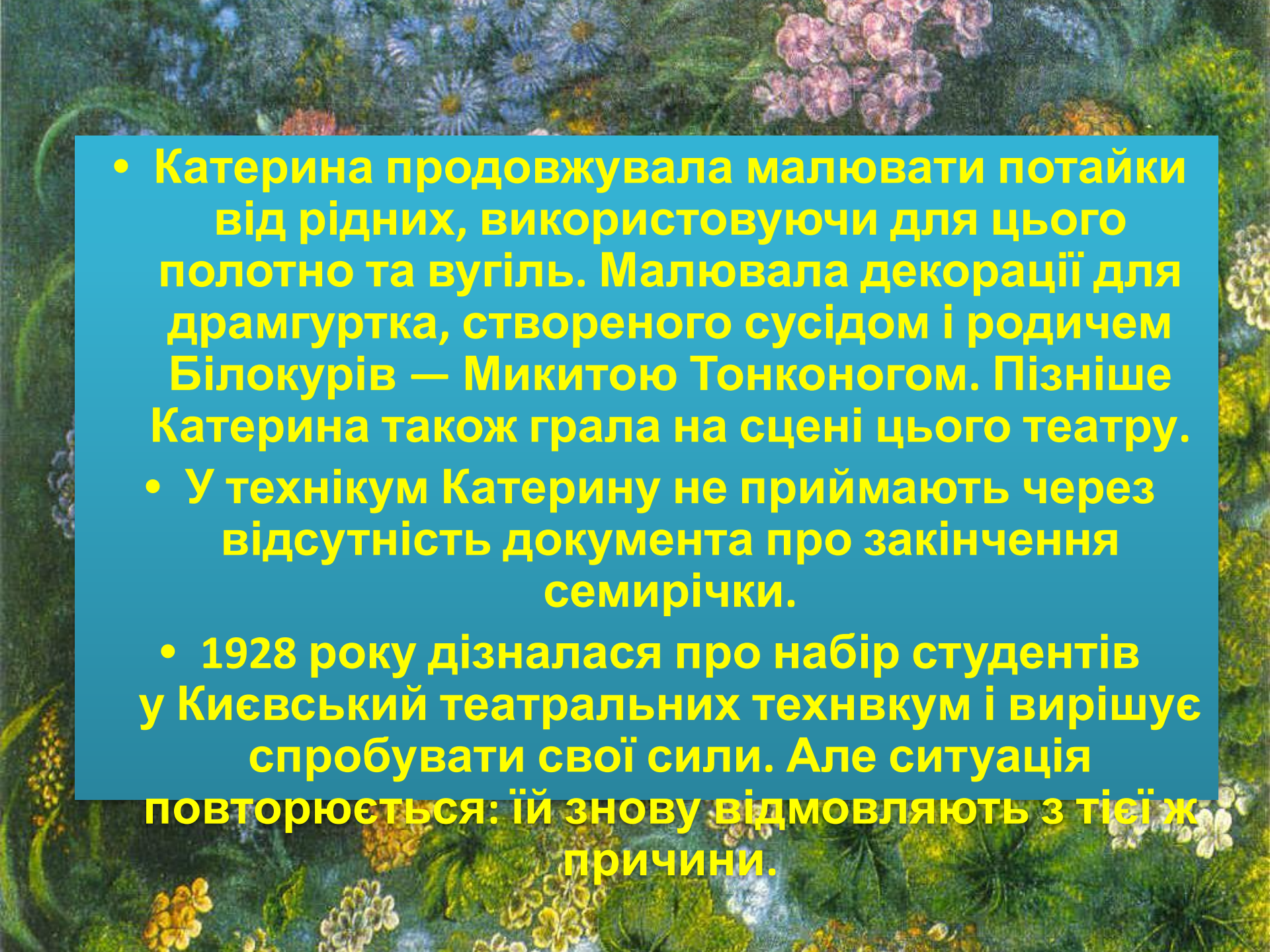
«Обідно мені на природу, що так жорстоко зі мною обійшлася, наділивши мене такою великою любов'ю до того святого малювання, а тоді відібрала всі можливості, щоб я творила тую чудову працю во всю шир мого таланту!»

Дитинство і юність

Точна дата народження невідома. Дослідники називають дату 25 листопада. Батько, Василь Йосипович Білокур, був заможною людиною. Крім Катерини у сім'ї були два сини — Григорій і Павло.

- У віці 6—7 років Катерина навчилася читати. На сімейній раді було вирішено не віддавати дівчину до школи, щоб зекономити на одязі та взутті. Малювати почала з ранніх років, однак батьки не схвалювали це заняття і забороняли ним займатися.

-
- Катерина продовжувала малювати потайки від рідних, використовуючи для цього полотно та вугіль. Малювала декорації для драмгуртка, створеного сусідом і родичем Білокурів — Микитою Тонконогом. Пізніше Катерина також грала на сцені цього театру.
 - У технікум Катерину не приймають через відсутність документа про закінчення семирічки.
 - 1928 року дізналася про набір студентів у Київський театральних технікум і вирішує спробувати свої сили. Але ситуація повторюється: їй знову відмовляють з тієї ж причини.

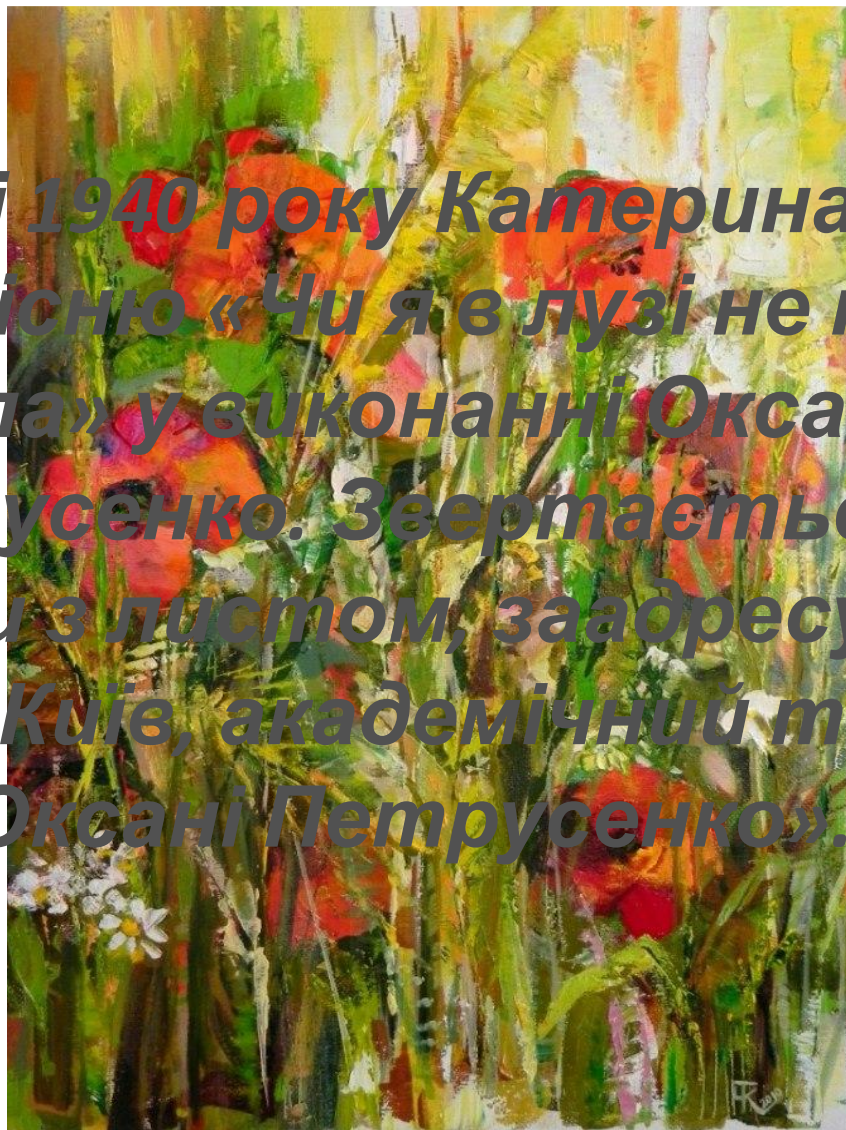
Восени 1934 рок
у робить спробу
втопитися в
річці Чумгак,
внаслідок чого
застуджує ноги.

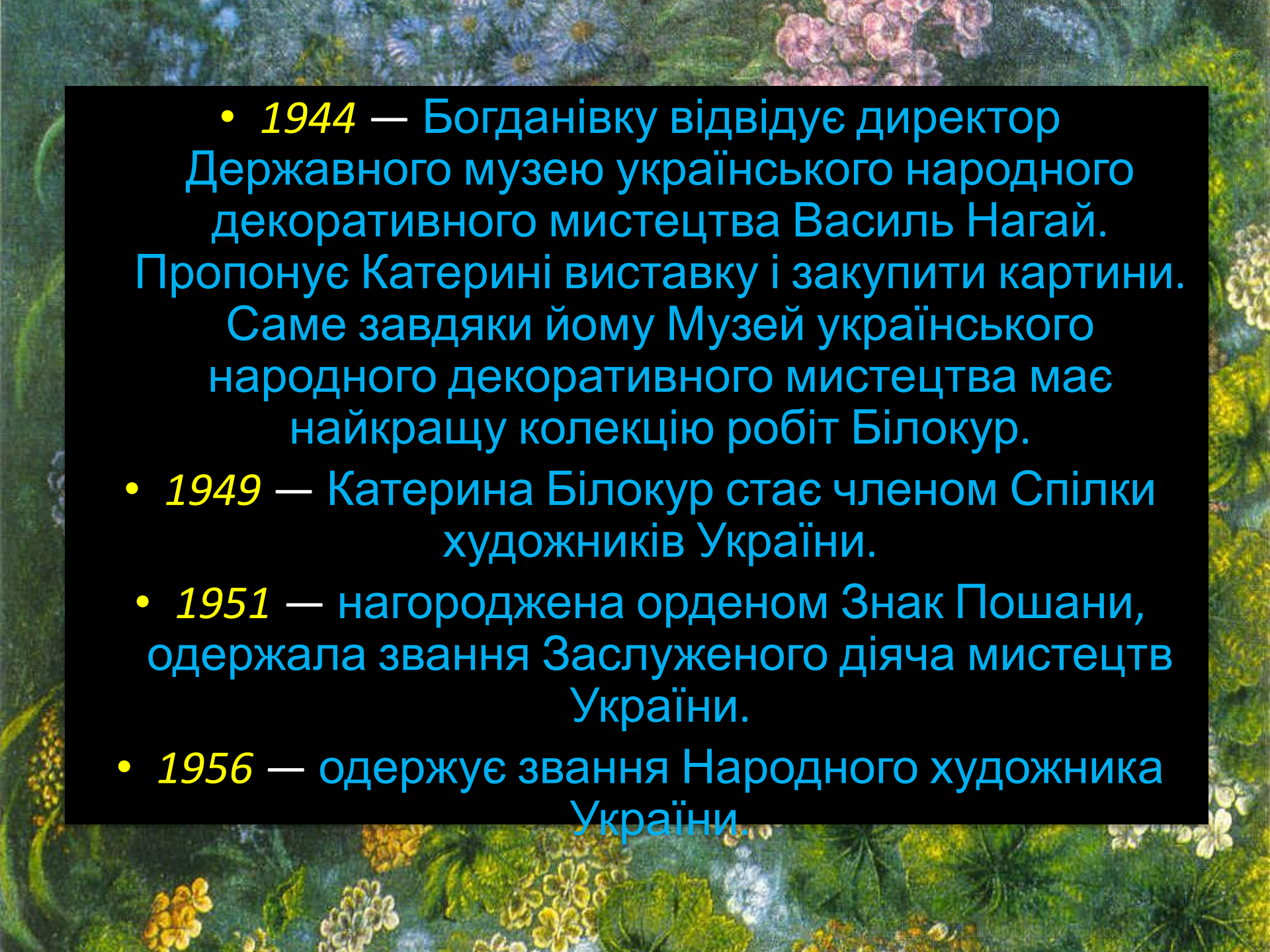
Після цієї
спроби батько з
прокльонами
згоджується на
заняття доньки
малюванням.

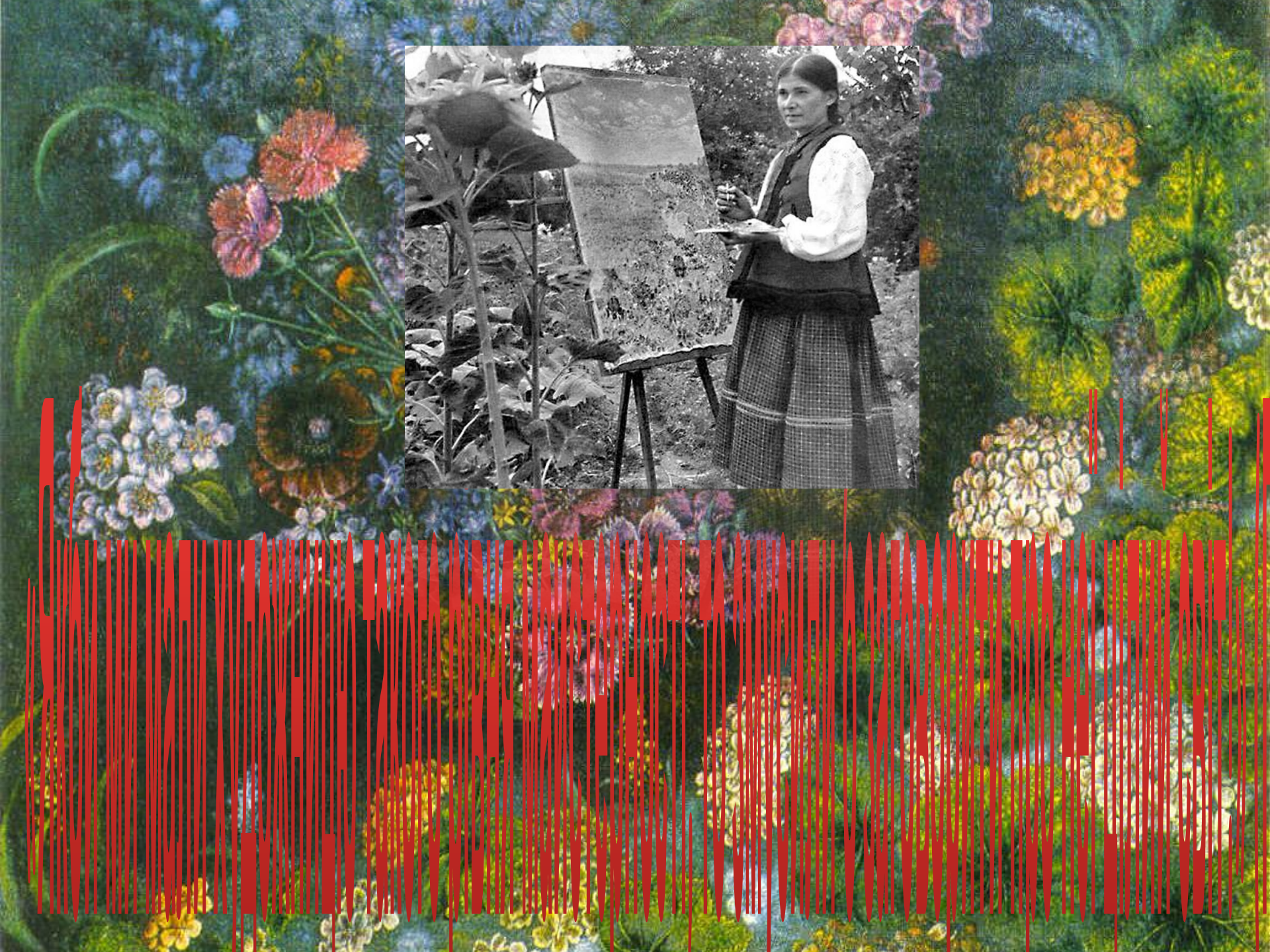

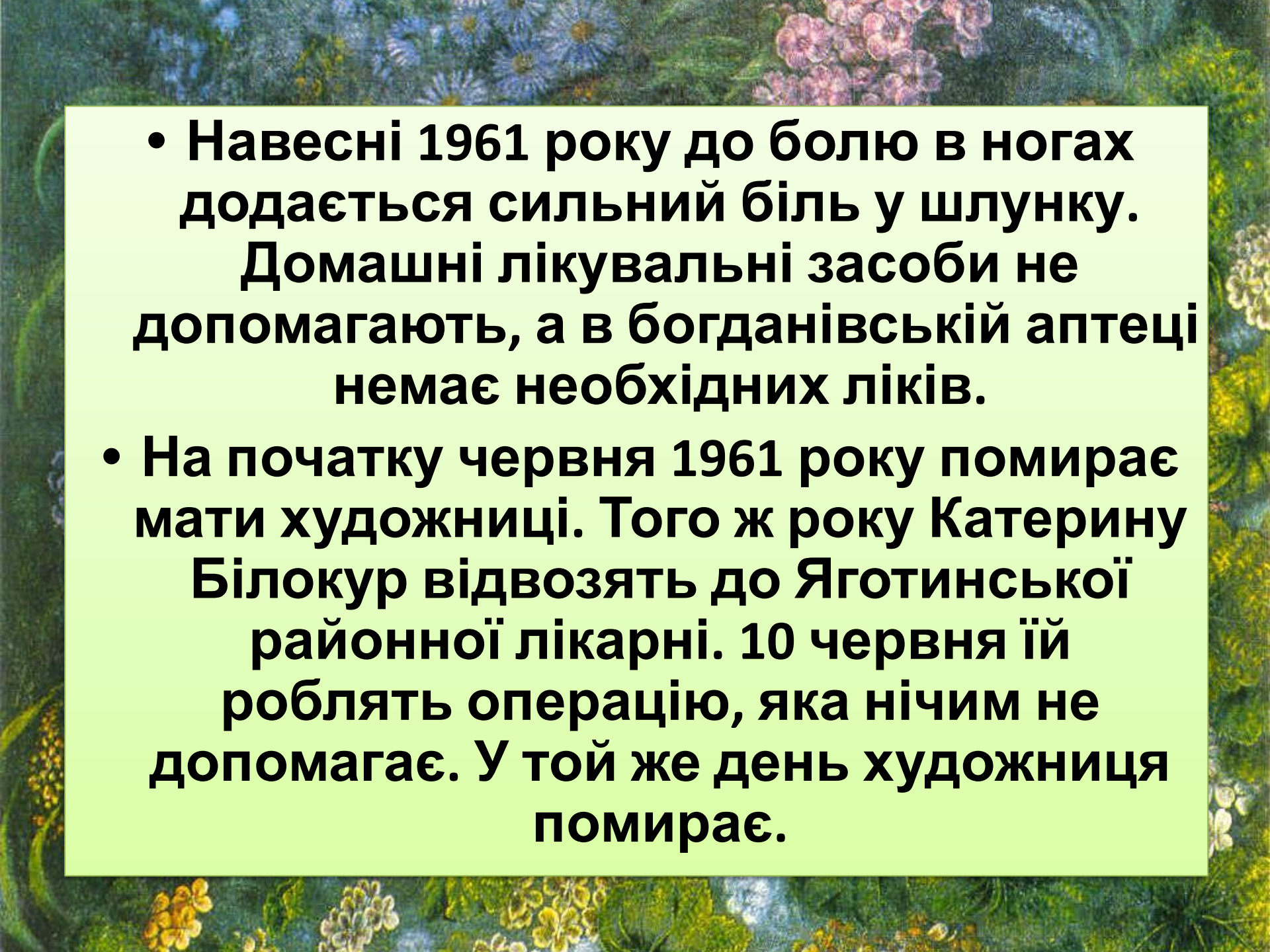
Творчий злет

Навесні 1940 року Катерина чує по радіо пісню «Чи я в лузі не калина була» у виконанні Оксани Петрусенко. Звертається до співачки з листом, заадресувавши його: «Київ, академічний театр, Оксані Петрусенко».

-
- **1944** — Богданівку відвідує директор Державного музею українського народного декоративного мистецтва Василь Нагай. Пропонує Катерині виставку і закупити картини. Саме завдяки йому Музей українського народного декоративного мистецтва має найкращу колекцію робіт Білокур.
 - **1949** — Катерина Білокур стає членом Спілки художників України.
 - **1951** — нагороджена орденом Знак Пошани, одержала звання Заслуженого діяча мистецтв України.
 - **1956** — одержує звання Народного художника України.

-
- Навесні 1961 року до болю в ногах додається сильний біль у шлунку. Домашні лікувальні засоби не допомагають, а в богданівській аптеці немає необхідних ліків.
 - На початку червня 1961 року помирає мати художниці. Того ж року Катерину Білокур відвозять до Яготинської районної лікарні. 10 червня їй роблять операцію, яка нічим не допомагає. У той же день художниця помирає.

Є представницею так званого «наївного мистецтва» — групи художників, що не здобули академічної освіти, проте стали частиною загального художнього процесу.

СЕНЧЕНКО 15